

[Auken.]

Det er rigtigt, at socialdemokratiet ikke fremkaldte valget, men det er også rigtigt, at vi ikke frygtede valget, og vores forventninger til valgresultatet er blevet indfriet. Det folketing, der nu er valgt, burde have bedre muligheder for at finde fornuftige løsninger på problemerne, end det tidligere folketing havde.

Der er selvfølgelig for os særlig grund til glæde over det valgresultat, som socialdemokratiet har fået. En fremgang for socialdemokratiet giver større muligheder for at præge de politiske beslutninger, men denne fremgang giver også en forpligtelse til i samarbejde med andre partier at sikre, at folkestyret kommer til at fungere.

Vi kan ikke og vi ønsker ikke at tromle en politik igennem med snævre flertal omfattende skiftende partnere.

Valgresultatet for socialdemokratiet kan næppe tolkes som en udelt begejstring for alle dele af den politik, det har været nødvendigt at føre det sidste par år. Tværtimod har mange vel ved dette valg stemt socialdemokratisk, både fordi de ønskede større stabilitet, og fordi de ønskede en stærkere socialdemokratisk islet i det samarbejde med andre partier, der er en simpel nødvendighed. Navnlig i de store og større bysamfunds lønmodtagerbefolkning har der været en markant fremgang for socialdemokratiet, nogle steder på mere end 30 pct.

Jeg tror, at der ved dette valg har været en voksende erkendelse blandt arbejdere og funktionærer af, at arbejderbevægelsen sætter til i indflydelse ved splittelse. Opsplitningen i de mange såkaldte arbejderpartier har bestemt ikke gavnet den arbejdende befolknings indflydelse i dansk politik. Tværtimod har splittelsen ført til, at balancepunktet er blevet forskudt til højre. Under alle omstændigheder må partierne til venstre for socialdemokratiet igen notere en tilbagegang på ca. 10 pct. i deres vælgertilslutning.

Også af en anden grund må man glæde sig over denne tendens. Den viser nemlig, hvor ringe folkelig baggrund der er for de forsøg på dannelsen af en ny splittelsesfagbevægelse, som kimen er blevet lagt til ved det såkaldte formandsinitiativs møder i Nørrebrohallen. Folk, der spekulerer i splittelse af de faglige organisationer, kan godt lægge disse spekulationer til side. Der er ingen baggrund for sådanne forsøg i Danmark.

Et andet glædeligt træk ved valget er natur-

ligvis den stagnation, som har ramt fremskridtspartiets vælgertilslutning. I de større byer er der jo ligefrem tale om en tilbagegang for partiet. Vi tolker dette som et tegn på, at der ingen fremtid er for fremskridtspartiets negative og urealistiske politik i Danmark. Den oplysning og debat vedrørende virkningerne for almindelige familier og socialt dårligt stillede af fremskridtspartiets politik, som vi og de faglige organisationer har igangsat, har, tror jeg, ført til, at manges øjne er blevet åbnet for den fare, som fremskridtspartiets politik udgør.

Statsministeren har under de politiske drøftelser undersøgt mulighederne for at finde et fælles grundlag for en bredere regering. Enhver, der har fulgt disse drøftelser, ved, hvor vanskelig opgaven har været, og man må medgive statsministeren, at det afgørende er at finde et fælles grundlag mellem partierne og ikke bare at danne en flertalsregering, uden at et sådant grundlag er til stede. At danne en flertalsregering, der ikke på forhånd var samlet om en fælles politik, ville ikke give øget stabilitet, snarere tværtimod.

Som bekendt lykkedes det ikke statsministeren at finde dette fælles grundlag, og jeg tror, at ingen af de partier, der har været med i forhandlingerne efter valget, vil anfægte den konklusion, der blev draget i statsministerens redegørelse. Der er ikke for tiden mulighed for at danne en flertalsregering, og derfor var det sagligt set nødvendigt, at den socialdemokratiske regering blev omdannet og udvidet. Jeg vil gerne byde den nye regering velkommen til arbejdet her i folketinget.

Og så vil jeg gerne om samarbejdets vilkår i det nye folketing sige, at det for os at se er positivt, at flertallet i en række vigtige spørgsmål formentlig er skiftet. Der er i dag formentlig flertal for fremskridt på det uddannelsesmæssige, på det skattepolitiske, på det miljøpolitiske og på det arbejdsmarkedspolitiske område. Der er i dag formentlig et flertal imod nedskæringer på det sociale, det uddannelsesmæssige og det kulturelle område. Der er i dag et flertal mod anslag mod de faglige organisationers demokratiske rettigheder og andre forringelser. Denne ændring i sammensætningen i folketinget er glædelig. Den vil efter vores opfattelse give mere ro i folketingets arbejde.

Socialdemokratiet ønsker ikke en flaksende linje med skiftende flertal på det økonomisk-politiske område; så vil det nye folketing nemlig hurtigt køre fast. Der må påhvile de partier,